

המלך לדבר עמו ועי"כ המלך שמח. **לְבַתֵּר כִּד אֶתָּא סְנַטִּירָא, חָזָא אַנְפוּי דְּמַלְכָּא חֲדָאן, אֶסְתַּלַּק וְאַזִּיל לֵיהּ, וְלֹא עָבִיד דִּינָא** ואז שאח"כ בא השוטר והוא ראה את פני המלך שמחים אז הוא הסתלק והלך לו והוא לא עשה דין בעבדיו. **וּבְדִין, הָהוּא רְחִימָא בְּעֵי לְמַלְכָּא עַל עֲבֻדוֹי, וּמְכַפֵּר לְהוּ. וּבְגִין פְּדָ, וְאִישׁ חָכַם יְכַפְּרָנָה** כי אז אותו אהובו של המלך היה מבקש רחמים על עבדי המלך ואז המלך היה מכפר להם, ומשום כך כתוב בפסוק 'ואיש חכם יכפרנה' כי על ידו מתכפרים עוונות בית ישראל.

משה ראה שהרוגו נמצא בעולם מיד אמר לאהרן להקטיר קטורת ולבטל הדינים

אוּף הָכָא, כִּד חָמָא מֹשֶׁה דְּרוּגָא הָוָה (דף קע"ז ע"ב) **תְּלִי** ואומר רבי חייא שכן היה הדבר כאן כי כאשר ראה משה שהרוגו היה תלוי ונמצא בעולם, **מִיד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן, בְּגִין דְּאִיהוּ שׁוֹשְׁבֵינָא דְּמִטְרוּנִיתָא, וְקַטְרֵת לָא סְלָקָא אֶלָּא בִידוֹי, דְּאִיהוּ אֶסְגִּי שְׁלָמָא בְּעֻלְמָא, וְקִשִּׁיר קִשְׁרָא דְּמַהִימְנוּתָא** אז מיד 'ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה' ותקטיר קטורת בכדי שיסתלק הרוגו, כי זה אהרן הוא היה השושבין של המלכה שהיא השכינה בכדי להביאה אל הייחוד עם המלך ז"א, והקטורת לא היתה עולה אלא על ידיו מאחר שאהרן הוא היה מרבה את השלום בעולם שזהו ענין הקטורת, והוא היה קושר את האמונה ע"י שהוא היה מייחד את ז"א עם השכינה הנקראת אמונה שהוא היה ע"י הקטורת. **קַטְרֵת, הָא אוּקְמוּנָהּ, חֲדוּתָא**

דְּעִילָא וְתַתָּא, קְשׁוּרָא דְמַהִימְנוּתָא, סְלִיקוּ דְרוּגְזָא והנה קטורת כבר למדנו שהיא היתה השמחה של העליונים והתחתונים והוא היה קשר האמונה ע"י המ"ן שהוא היה מעלה שאז המלכות הנקראת אמונה היתה מתייחדת עם ז"א ואז היה מתבטל הרוגז והדינים, **הָדָא הוּא דְכְתִיב, (משלי כז) שֶׁמֶן וְקַטְרֶת יִשְׂמַח לֵב, וְכִדְיִן וְאִישׁ חָכֵם יִכְפַּרְנָה, יִנְקִי וַיִּדְפִּי לְהֵהוּא רוּגְזָא, וְרַחֲמִין מִתְעַרְיִן** וזהו מש"כ 'שמן וקטורת ישמח לב', דהיינו שהשמן הוא ייחוד או"א והקטורת הוא ייחוד זו"ן הוא היה משמח את המלכות הנקראת לב, ועי"כ איש חכם שהוא הצדיק של הדור הוא היה מכפר על עוונות בית ישראל ע"י שהוא מעלה מ"ן ומעורר את ייחוד העולמות ואז הוא היה מנקה ומטהר את אותו הרוגז ועי"כ היו מתעוררים הרחמים על עם ישראל (אמת ליעקב).

הכהנים עבודתם בחשאי ובשקט והלויים בהרמת קולם

רְבִי אֶלְעָזָר (נ"א רְבִי אֶבָא) אָמַר, (במדבר ד) אֵל תִּכְרִיתוּ אֶת שֵׁבֶט מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם, בְּגִין דְּאֵינּוּן גּוֹזְעָא וְשָׂרְשָׁא דְלִיּוּאֵי רבי אלעזר אמר לבאר את מש"כ 'אל תכריתו את שבט משפחות הקהתי מתוך הלויים' והטעם שהציווי היה דוקא על בני קהת הוא משום שהם היו הגזע והשורש של הלויים שהם מצד הגבורה [יח]. **וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחָיו וְלֹא**

אור הרשב"י

[יח] דהיינו שבני קהת היו בה"ג דדעת דז"א היו אחוזים בשורש הגבורות שבדעת דז"א אז ובני גרשון היו בהתפשטות ה"ג בוק"ק דז"א ובני מררי היו בה"ג שביסוד דז"א ומכיון שבני קהת

הלימוד היומי

לע"נ דוד בן רשל ז"ל

יְמוֹתוֹ, דְּבַעֵי פִּהֲנָא לְאַתְקַנָּא לְהוּ כִּי עֲלִיהֶם נֹאמֵר 'זֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחִיו וְלֹא יָמוּתוּ' כִּי בָהֶם הִיָּה צָרִיךְ הַכֹּהֵן שֶׁמִּצַּד הַחֹסֵד לְתַקֵּן וּלְמַתֵּק אוֹתָם, דְּאַף עַל גַּב דְּקָרִיבִין אֵינּוֹן לְקוֹדְשָׁא, לָא יִיעֲלוּן אֶלָּא בְּתַקּוּנָא דְכֹהֲנָא, דְּהוּא יָדַע סִימְנָא דִּימְטוֹן לְגַבִּיהּ, וְלֹא יִתִּיר כִּי אִפִּילוּ שְׁבִנֵי קֹהַת קְרוּבִים אֶל הַקּוֹדֵשׁ יוֹתֵר מִשָּׂאר הַלְוִיִּים בְּכֹל זֹאת הֵם לֹא יִכְנָסוּ אֶל הַקּוֹדֵשׁ אֶלָּא רַק אַחֲרֵי הַתִּיקוֹן שֶׁל הַכֹּהֵן שֶׁבְּחֹסֵד שָׂרָק הוּא יוֹדֵעַ עַד הֵיכָן יִכּוּלִים בְּנֵי קֹהַת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקּוֹדֵשׁ וְלֹא יִכּוּלִים לְהִתְקַרֵּב יוֹתֵר [יט].

וְכֹד מְכַסֵּיָא לְמֵאֵי קֹדְשָׁא, בְּדִין פְּסוּיָא אַחֲרָא שְׂרִי, וְאַסִּיר לֹזֵן לְקָרְבָּא לְמַחְמֵי וְכֹאשֶׁר הַכֹּהֵן מְכַסֶּה אֶת כְּלֵי הַקּוֹדֵשׁ אִזּוּ הוּא מְעוֹרֵר בְּכַח מְעַשִּׂיו אֶת בַּחֲנִית הַכִּסּוּי הַאֲחֵר שֶׁל הַסְּפִירוֹת וְאִזּוּ אֵין פֶּחַד שִׁיתֶאֱחֹזוּ הַדִּינִים שֶׁל הַלְוִיִּים בְּקֹדְשָׁא יוֹתֵר מִדָּא, אֲבָל קוֹדֵם כִּיסוּיִם אֲסוּר לָהֶם לְהִתְקַרֵּב וּלְרֹאוֹת (אִמַּת לִיעֶקֶב), דְּהָא מְלָה בְּחֻשָּׁאֵי לָא אֵית לְגַבִּיָּהוּ, אֶלָּא לְכֹהֲנָא, (וְעַל דָּא) דְּמְלָה דְּלִהוֹן וְעוֹבְדָא דְּלִהוֹן בְּרִזָּא וּבְחֻשָּׁאֵי וְלִיּוֹאֵי לְאַרְמָא קְלָא מֵאַחַר שְׁכִיסוּי הַכִּלִּים הוּא עֲבוּדָה שְׁבַחֲשָׁא וְזֶה הַדְּבַר שְׁבַחֲשָׁאֵי הוּא לֹא נִמְצָא אֲצֵל הַלְוִיִּים שְׁעֵנִינָם הוּא הַרְמַת הַקּוֹל אֶלָּא הוּא נִמְצָא אֲצֵל הַכֹּהֲנִים שֶׁהִמִּילָה שְׁלָהֶם וְהַעֲבוּדָה שְׁלָהֶם הוּא בְּסוּדוֹת וּבְחֻשָּׁאֵי בְּסוּד כּוּוֹנוֹת הַכֹּהֵן בְּהַקְרַבַת הַקּוּרְבָנוֹת, וּמִשָּׂא"כ הַלְוִיִּים שְׁכֵל עֵנִינָם הוּא בְּהַרְמַת הַקּוֹל שֶׁהֵם

אור הרשב"י

[יט] דְּהֵינּוּ שְׁלֹא יִכּוּלִים הַלְוִיִּים לְרֹאוֹת אֶת כְּלֵי הַקּוֹדֵשׁ אֶלָּא רַק אַחֲרֵי שִׁיבְסָם הַכֹּהֵן בְּבִגְדֵי תַכְלַת שֶׁהוּא מִצַּד דִּינֵי הַמְּלָכוֹת וְאִזּוּ הַלְוִיִּים שֶׁהֵם מִצַּד הַדִּינִים הַקְּדוּשִׁים הֵם יִכּוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַתַּכְלַת שֶׁהִיא בַּחֲנִית דִּינֵי הַמְּלָכוֹת (אִמַּת לִיעֶקֶב)

הַלִּימוּד

לְעֵינֵי דוֹד בֶּן רִשָּׁל ז"ל

הדינים ולכן אסור להם להתקרב אל הקודש אלא רק אחרי שיכסום הכהנים בחשאי בבגד תכלת שהוא דין המלכות (אמת ליעקב).

אסור לכהנים בזמן עבודתם לשתות יין וכאשר הדינים שורים בעולם הקטורת ממתקת אותם

**בְּגִין כִּךְ פִּהְנִי בַחֲשָׁאֵי וּבְרָזָא, וְעַל דָּא אָסִיר לִזְוִן
חֲמָרָא, דְּחֲמָרָא לְאַרְמָא קְלָא, וְלִגְלָאָה רָזִין אִיהוּ**

ומבאר עוד שבגלל שכל מעשי הכהנים הוא בלחש ובסוד אז משום כך אסור להם לשתות יין מאחר שהיין גורם להרים את קולו של האדם והוא עומד לגלות סודות הפך עבודתם של

הכהנים. **בְּגִין כִּךְ לִיזְוִי אֶתְמַסְרוּ לְאַרְמָא קְלָא, דְּהָא
בְּדִינָא אֶתְאַחַד, דִּינָא בְּאֶתְגַּלְיָא אִיהוּ, וְלִפְרִסְמָא
מְלָה קַמֵּי כְלָא** ומשום כך הלויים נמסרו להרמת הקול מאחר שהרי הם אחוזים

בדין [כ] והדין הוא בגילוי והוא דבר העתיד להתפרסם בפני כולם. **אַבְל פִּהְנָא,
כָּל מְלוּי בְּרָזָא וּבַחֲשָׁאֵי, וְלֵאוּ בְּאֶתְגַּלְיָא** (סימנא דְכְלָא שְׁמַאל

תְּהָא דוֹחָה, וַיִּמִּין מְקַרְבַּת). **בְּגִין דְּאִיהוּ יְמִינָא** (מְקַרְבַּת) אבל הכהן כל מעשיו בסוד ובלחש ולא בגילוי כלל, והוא בגלל שהוא נמצא בחסד שבימין שהוא בחינת המים ההולכים בחשאי, **כִּד דִּינִין שְׂרִיזִין בְּעֵלְמָא מְסַטְרָא דְשְׁמַאלָא,**

אור הרשב"י

לוי שהוא נולד מחנה שהיא בחינת אמא כי חנ"ה בגימטריא ס"ג אז הוא תיקן כ"ד זמירות שהיו אומרים הלויים (אמת ליעקב).

[כ] דהיינו שהיין הוא סוד הנכורות דאמא שבה היין המשמח ומשום כך שיר הלויים היה בקול רם כי הם היו בסוד אמא שהיא נקראת קול גדול ולכן שמואל הנביא שהיה